

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXXVIII. — Izdan in razposlan dne 22. avgusta 1871.

97.

Razglas ministerstva za bogočastje in uk od 12. julija 1871,

o živinozdravilskega uka črteži, katerega je c. in kr. državno vojno ministerstvo prenaredilo v dogovoru z ministerstvom za bogočastje in uk.

Živinozdravilskega uka črtež, katerega je c. in kr. državno vojno ministerstvo prenaredilo v dogovoru z ministerstvom za bogočastje in uk, razglasa se tu zdolaj.

Jireček s. r.

Črtež

živinozdravilskim naukom.

A. Učni črtež živinskim zdravnikom.

§. 1. V vojnem živinozdravilskem zavodu se učenci v živinske zdravnike izobražajo z naukom o vsem teoretičnem in dejanskem živinozdravilskem znanji.

§. 2. Kdor hoče biti sprejet v živinozdravilsko učilnico, udati se mu je sprejemni preskušnji v vojnem živinozdravilskem zavodu; izkaz dovršenega šestega gimnazijskega razreda ali dovršenega šestega razreda na realki nadomešča sprejemno preskušnjo.

Sprejemni preskušnji se je na to znanstva raztezati: na nemški jezik, spisoslovje, fiziko, kemijo, naravopisje, zemljepisje, zgodovino in algebro.

Obsežaj, v katerem je vednost imenovanih znanstev potrebna, določa se tako:

Nemški jezik v tacem obsežaji, da se o naravoznanski tvarini izgotovi pismeno delo, po polnem dobro, kar se tiče zloga in pravopisa;

Fizike toliko, da je mōči naravne prikaze ter najvažnejša, vsakdanjega življenja se tikajoča tehnična orodja objasniti po njihovih načelih;

kemijo v tacem obsežaji, da je mōči objasniti važnejše prvīne ter njih organske zveze; v naravopisji je dokazati obzirljivo znanje o živalstvu, rastlinstvu in rudninstvu po njih glavnih razdelkih;

v zemljepisji se zahteva znanje fizikalnega zemljepisja sploh, potem znanje klimatičnih in zemljepisnih razmer petih delov sveta v obče, a znanje srednje Evrope in avstrijske države posebe;

v zgodovini se zahteva znanje najglavnejših svētovnih dogodkov v obče ter tudi važnejših dogodkov avstrijske države posebe;

znanje v algebri naj se razteza do reševanja zvravnāv z dvema neznankama.

Sprejemna preskušnja je vsako leto prvi teden oktobra meseca pod komisijo, katero sestavlja c. kr. ministerstvo za bogočastje in uk, ter v njej so po trije profesorji vojnega živinozdravilskega zavoda ter po en profesor iz gimnazije in iz realke. Ob zglaševanji k tej preskušnji treba da plača vsak kandidat po pet goldinarjev preskuševalne takse, katera pripade izpraševalcem.

§. 3. Sprejemu v živinozdravilsko učilnico potrebna starost je dovršeno 18. do dovršenega 26. leta; presēženo starost je oprostiti vsem, kateri mogō dokazati, da so se neprestano zanimali sē znanjskimi ali umnega kmetovanja uki in posli.

§. 4. Ustanavlja se, da ta nauk o živinozdravilstvu trpi tri leta ali šest polletij; zdravniki z diplomo in ranocēlci ter živinozdravilni kovači mogō ta nauk dovršiti v dveh letih.

§. 5. Zapovedani uki v tem triletnji so:

I. leto.

1. polletje.

- a) Vvod v živinozdravilstvo 2 tedna, po 3 ure na teden;
- b) zootomija vseh domačih živali, po 5 ur na teden;
- c) splošna kemija, po 3 ure na teden;
- d) naravopisje vseh razpolov domačih živali, nauk o njih pasmah (plemenih) in higijeni, po 3 ure na teden, pričeti je po dovršenem vvodu;
- e) teorija, kako je podkāvati kopita in parklje, po 2 uri na teden;
- f) vaje v seciranji;
- g) vaje v podkovālnici, in to v priravnavanji ter napravljanji mrtvih kopit v podkāvanje; obojni vaji ob urah, katerim ne bode v razdelitvi ur ustanovljenega nič uka.

2. polletje.

- a) zootomija z ozirom na krajepisno in ranocēlsko zootomijo, po 5 ur na teden;
- b) organska kemija, s posebnim ozirom na životoslovsko in boloslovsko kemijo, po 3 ure na teden;
- c) naravopisje, nauk o pasmah in o higijeni, kakor v 1. polletji, po 3 ure na teden do konca aprila meseca;
- d) nauk, zelī saditi po umnem kmetovanji, po 3 ure na teden maja in junija meseca;

- e) rastlinoznanstvo, z ozirom na zeli, važne živinozdravilstvu, po 2 uri na teden;
- f) vaje v razudovalnici;
- g) vaje v podkovalnici. Obojni vaji, kakor v 1. polletji.

II. leto.

3. polletje.

- a) Splošno boloslovje in boloslovska zootomija, po 3 ure na teden;
- b) životoslovje, po 2 uri na teden;
- c) farmakognozija, nauk o zdravilih ter napisovanji receptov, po 3 ure na teden;
- d) hoja v kliniki, vsak dan;
- e) vaje v razudovalnici in v rabi drobnogleda, potem naredba dveh razudnih preparatov ob urah, katere je ustanoviti v razdelitvi ur;
- f) hoja k boloslovskim sekcijam;
- g) vaje v podkovalnici, in to v zravnávanji ter narejanji in primerjanji podkóv k mrtvim kopitom.

4. polletje.

- a) Boloslovska zootomija, po 3 ure na teden;
- b) nauk o plemenitvi in vnénji podobi domačih živali z naukom o pomoči pri porodu vred, po 5 ur na teden;
- c) nauk o orodji in obezovanji, po 3 ure na teden;
- d) hoja v obé kliniki, vsak dan;
- e) hoja k boloslovskemu seciranju;
- f) vaje v kemijski laboratoriji;
- g) vaje v podkovalnici, kakor v 3. polletji.

III. leto.

5. polletje.

- a) Zdravilska klinika, vsak dan;
- b) ranocélska klinika, vsak dan;
- c) posebno boloslovje in terapija, po 3 ure na teden;
- d) živinsko ranocélstvo, po 2 uri na teden;
- e) nauk o operacijah, po 3 ure na teden, mej katerimi po 2 uri dejanjskih vaj;
- f) služábna pisava z vodom, kako je izdelovati živinozdravilska poročila, mnenja in svedočbe ter nauk o zakonih in ukazih, tikajočih se živinozdravilstva, po 1½ uro na teden;
- g) nauk o živinskih kugah, po 3 ure na teden;
- h) oglèd živine in mesa, po 1 uro na teden;
- i) vaje v podkovalnici, kakor v poprejšnjih polletjih, in vaje v podkávnanji živih konj.

6. polletje.

- a) Zdravilska klinika,
- b) ranocélska klinika,
- c) posebno boloslovje,
- d) živinsko ranocélstvo,
- e) nauk o operacijah,
- f) služábna pisava,

kakor v 5. polletji;

- g)* sodnje živinozdravilstvo, po 2 uri na teden;
- h)* živinozdravilska zgodovina in slovstvo, po 1 uro na teden;
- i)* vaje v podkovalnici, kakor v 5. polletji.

V obéh zadnjih letih je tudi hoditi k popoldanjim ordinacijam; tudi se bodo učenci 3. leta privzemali čredoma k polikliniki in k ozdravljanju živinske kuge.

§. 6. Učni črtež dveletnega uka zdravnikom in ranocélcem obseza nauke v naslednjem redu:

I. leto.

1. polletje.

- a)* Vvod v živinozdravilstvo;
- b)* naravopisje vseh razpolov domačih živali, nauk o njih pasmah in higijeni;
- c)* zootomija;
- d)* teorija, kako je podkávati kopita in parklje;
- e)* farmakognozija, nauk o zdravilih ter napisovanji receptov;
- f)* splošno boloslovje in boloslovska zootomija;
- g)* vaje v razudoválnici;
- h)* hoja k boloslovskemu seciranju;
- i)* vaje na podkovalnici.

2. polletje.

- a)* Zootomija;
- b)* naravopisje, nauk o pasmah in higijeni;
- c)* nauk o plemenitvi in vnenji podobi;
- d)* nauk, zeli saditi po umnem kmetovanji;
- e)* nauk o orodji in obezovanji;
- f)* boloslovska zootomija;
- g)* vaje v razudoválnici;
- h)* hoje k boloslovskemu seciranju;
- i)* vaje v podkovalnici.

II. leto.

3. polletje.

- a)* Zdravilska klinika;
- b)* ranocélska klinika;
- c)* posebno boloslovje in terapija;
- d)* živinsko ranocélstvo;
- e)* nauk o operacijah;
- f)* životoslovje;
- g)* nauk o živinskih kugah;
- h)* služabna pisava;
- i)* ogled živine in mesa.

4. polletje.

- a)* Zdravilska klinika;
- b)* ranocélska klinika;
- c)* posebno boloslovje in terapija;
- d)* živinsko ranocélstvo;

- e) nauk o operacijah;
- f) sodnje živinozdravilstvo;
- g) živinozdravilska zgodovina in slovstvo;
- h) služabna pisava.

V tretjem in četrtem polletji je tudi hoditi k popoldanjim ordinacijam; privzemanje k polikliniki in ozdravljanju živinske kuge bode kakor pri ostalih učencih.

§. 7. Vojni živinozdravilni kovači, kateri so dveletni uk dovršili ter hoté dobiti živinozdravilsko diplomo, ne smejo prestopiti 30. leta svoje starosti, in treba jim je, ako ne mogó izkazati poprejšnje izobraženosti, zahtevane v §. 2, udati se sprejemni preskušnji, katera se ondi jemlje v misel, a preskušali jih bodo samo učitelji vojnega živinozdravilskega zavoda.

Dve leti se jim je učiti po določilih §. 6, in treba da v tem mej prvim letom poslušajo tudi uk o kemiji.

Preskušnje.

§. 8. Stóprv (še le) konci vsacega učnega leta bodo preskušnje iz vseh stvari, katere so se učile mej letom, in ker bodo nadomeščale teoretično ostro preskušnjo, zato je vprašatelj dolžnost, uveriti se do dobrega, kolicnega obsežaja je vednost učencev.

Uspeh teh preskušenj se v svedočbe zaznamená s precenílo: vrlo dobro, dobro, srednje; samo o takih preskušnjah, katere se opravijo konči (vsaj) z „dobrim“ precenílo, naj se dá svedočba, v kateri so zaznamenane vse uče enega leta.

§. 9. Če kak učenec dobode samo eno „srednje“ precenílo, dovoliti mu je móči, da se dotični preskušnji udá z nova; a učenci, kateri iz dveh ali več stvari dobodo ta razred, naj ponové vse leto. Vsako leto je samo enkrat smeti ponavljati.

§. 10. Profesorjem se na izvoljo daje, učence mej letom v učnih urah izpraševati, da se uverijo, kako napredujejo.

§. 11. Tisti učenci, kateri po dovršenem živinozdravilskem uku želé dobiti živinozdravilsko diplomo, naj se v ostro preskušnjo učnemu ravnatelju vojnega živinozdravilskega zavoda zglasé, izkazujóč vse svoje uče svedočbe, potem en osmóter (Befund) o kaki boloslovski razudbi (sekciji) ter svoje mnenje o njem, dalje naredbo enega razudnega preparata, in tudi o kacem sodnjem primeru ali o kaki živinski kugi pismen sestavek, ki ga naloží dotični profesor.

§. 12. Ta ostra preskušnja je v tem:

- a) da se prevzame, pazi in zdraví konči (vsaj) tri dni žival z notranjo boleznijo, ter podá potlej tenek popis te bolezni;
- b) da se ranocélsk primer prevzame, kakor je rečeno za a);
- c) da se zvrší ranocélska operacija na živi ali mrtvi živali ter ena razudna demonstracija.

§. 13. Posamezni deli te preskušnje sestavljajo samo eno ostro preskušnjo, katero je podjeti móči stóprv mej tistim učnim letom, ki je prvo potem, kar je učenec uk dovršil.

Kdor se dve leti po dovršenem uku ne zglesi v ostro preskušnjo, dolžnost mu je, da še 3 mesece, predno jo podjame, hodi k razudnim in razudno-boloslovskim vajam ter v obe kliniki.

§. 14. Preskušnje posamezna dela *a)* in *b)* vodijo dotični strokovni profesorji ter čredoma privzemajo tudi ostale profesorje; a preskušnja *c)* je v pričo vse preskuševalne komisije, ter vse so javne. Vsacemu izmed preskuševalne komisije se daje na izvoljo, izpraševati kandidata, da se uveri o obsežaji njegovega znanja. Kandidatovi pismeno o bolezenskih, klinično prevzetih primerih zgotovljeni izdelki, katere mu je vpložiti najpozneje po osmem dnevi, ter tudi v §. 11 oménjeni sestavki naj mej preskuševalno komisijo krožijo iz roke v roko.

§. 15. Preskuševalna komisija sestáje iz učnega ravnatelja in vseh rednih profesorjev v zavodu ter iz izpraševalnega gosta, katerega odloči c. kr. ministerstvo notranjih stvari.

§. 16. Precenila ob ostri preskušnji so: izvrstno, dovoljno, nedovoljno.

§. 17. Vsi izmed preskuševalne komisije najprvo glasujejo, ali je kandidat z ozirom na uspehe vseh preskušenj dovolj znal ali ne.

Če je dovolj znal, potem glasujejo, ali se mu „izvrstno“ precenilo dá ali ne.

Če nij dovolj znal, glasujejo, ali mu je ponoviti vso preskušnjo ali samo nje posamezne dele.

V tem glasovanji razsodi nadpolovična večina vseh glasovalcev. Ob enólicem številu glasov razloči učnega ravnatelja ali njegovega nadomestnika glas.

Vse precenilo se zapiše v diplomu.

Kadar kandidat samo v enem preskuševalnem delu ne zna dovolj, naj ta del preskušnje ponovi v dobi, katero ustanovi preskuševalna komisija, a nikdar ne, predno mine tri mesece.

Če v dveh ali vseh preskuševalnih delih ne zna dovolj, ponoviti mu je vso ostro preskušnjo, a ne hitreje nego po zvršetku 6 mesecev.

Vselej je kandidatu dolžnost, mej pripravljanjem k novi preskušnji hoditi k dejanjskim vajam dotičnega uka.

§. 18. Ostro preskušnjo je smeti samo enkrat ponoviti.

§. 19. Če kandidat ob ostri preskušnji dovolj zna, tedaj priseže ter dobode diplomu živinskega zdravnika; pod učnim ravnateljem tega zavoda se priseza na tisto navodilo, ki ga je c. kr. ministerstvo notranjih stvari o živinskem zdravniku odobrilo; diplomu daje učni ravnatelj tega zavoda ter z njim vred jo podpisuje profesor, kateri je po čestni stopinji najstarejši.

Obrazec.

Učno ravnateljstvo c. kr. vojnega živinozdravilskega zavoda na tu javno svedoči, da gospod I. I. iz, rojen v, uke dovršivši po propisih, udal se je o živinozdravilstvu ostrim preskušnjam, Najviše zapovedanim v pridobitev diplome živinskega zdravnika, ter pokazal, da si je v tej stroki osvojil izvrstno (dovoljno) znanje. Torej se za sposobnega živinskega zdravnika razgláša z oblastjo, c. kr. vojnemu živinozdravilskemu zavodu iz Najviše roke podano, in upravičen je, po vseh kraljevinah in deželah avstrijsko-ogerske države svobodno vse domače živali ozdravljati po vsem obsežaji živinozdravilstva ter dajati pravokrepne živinozdravilske svedoče, v čemer se mu bode vedno držati prisege na svoje navodilo.

V potrdbo tega, kar se tu govori, dali smo gospodu I. I. to diplomu, katera ima pečat zavoda in podpis naše svojske roke.

§. 20. O ostrih preskušnjah živinskih zdravnikov učni ravnatelj vojnega živinozdravilskega zavoda drži poseben zapisnik, v katerem bodi kandidatovo ime in priimek, očečina, porodišče in starost s precenilom vred, ki ga je dobil ob ostri preskušnji; tudi je vanj zaznamenati dan, katerega je prisegel, in katerega mu je bila diploma izgotovljena.

§. 21. Od ostrih preskušenj in diplomnega izgotovila je plačati 57 gld. takse, katere 50 gld. 40 kr. pripada preskuševalni komisiji v ravno delitev mej vprašatelje, a ostanek v izgotovilo na kožici spisane diplome.

§. 22. Inostranci, ako mogó dokazati, da imajo vse, česar je treba v sprejetje, smejo za redne poslušatelje hoditi k uku in podjeti vse preskušnje; a zaradi tega, dokler ne dobodo avstrijskega državljanstva, niso še upravičeni, živino ozdravljati po avstrijsko-ogerski državi.

Diplomni obrazec inostrancem naj ima temu določilo ustrezljivo izpremembo tako, da s pridobljeno diplomo dotičnik nij tudi upravičen, živino ozdravljati po avstrijsko-ogerski državi, nego da mu je v to poprej treba sprejema v avstrijsko-ogersko državljanstvo ter tudi posebnega pooblastila od c. kr., oziroma kr. ogerskega ministerstva notranjih stvari.

Od poslušanja uka naj inostranci naprej plačujejo po 20 gld. avstr. veljave na pol leta, kar se v ravni meri mej učitelje razdeli.

§. 23. K posameznim ukom hoditi je dovoljeno, ako se to zgodi ravnatelju in dotičnemu profesorju.

O hojah k tem ukom se dajo svedočbe, katere vendar nikakor ne upravičajo, živino ozdravljati.

B. Učni črtež podkovnim kovačem.

§. 1. Vsacemu je k sprejetju v podkovni uk treba svedočbe o ljudski, z dobrim uspehom dovršeni učilnici, potem učnega pisma, da se je kovaštva redno izučil, ter izkaza, da je konči dve leti bil za kovaškega pomagača.

§. 2. Podkovnih kovačev uk trpi 6 mesecev ter je vsako leto po dvakrat.

Prvi se pričinja 2. januarja ter končava zadnji dan junija, a drugi se pričinja 1. julija ter končava z decembrom mesecem.

V tem uku je učencem :

- a) hoditi poslušat nauk o teoriji, kako je podkávati kopita in parklje;
- b) v podkoválnici se vaditi, podkve narejájé zdravim in bolnim kopitom;
- c) hoditi v ranocélsko kliniko, kjer se seznanijo z najnavadnejšimi kopitnimi boleznimi ter kako jih je ozdravljati.

Podkovnih kovačev preskuševalno delo in pravice.

§. 3. Poslušalci podkovne učilnice, dovršivši preskušnjo o teoriji, kako je podkávati kopita in parklje, ter ob poskušnji dokazavši, da znajo podkávati in po polnem dobre podkove delati, dobodo za 1 gld. avstr. veljave takse ter na kóleku za 50 kr. svedočbo, v kateri se razglašajo za „sposobne“ („po polnem sposobne“), v vsacem kraju začeti samostojno podkovno kovačenje.

Obrazec.

Podkovna učilnica, katera je v vojnem živinozdravilskem zavodu, tukaj daje I. I. iz, rojenemu v, javno svedočbo, da je v ondudkajšnji podkovni učilnici leta 18 . . „dobro“ („vrlo dobro“) dovršil polletni, podkovnim kovačem propisani uk, ter da si je v narejanji in priravnavanji podkov osvojil „dobro“ („vrlo dobro“) pripravnost, da se razglaša torej za „sposobnega“ („posebno sposobnega“), kovačenje začeti

Ravnateljstvo podkovne učilnice.

Na Dunaji, dne 18 . .

98.**Razglas finančnega ministerstva od 22. julija 1871,**

o pooblastilu c. kr. mali colniji II. razreda v Waldheimu na Georgenberskem na Bavarskem, s pivom ob izvozu postopati.

C. kr. mala colnija II. razreda v Waldheimu na Georgenberskem na Bavarskem se pooblašča, s pivom, katero se čez colno črto s prihrambo užitkarinskega vračila izvaža, postopati v zmislu finančnega ministerstva razglasov od 14. julija 1858, 30. novembra 1859, 23. avgusta 1863 in 28. aprila 1869 (Drž. zak. 1858, št. 114; 1859, št. 219; 1863, št. 73 in 1869, št. 54.)

Holzgethan s. r.

99.**Postava od 4. avgusta 1871,**

o premostitve Dunavske reke v cestni črti s Pratersterna na Dunaji do Moravskega Polja načrtézeni.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako :

§. 1.

V začetek naprave stanovitnega mostú čez Dunavsko reko v cestni črti s Pratersterna na Dunaji do Moravskega Polja načrtézeni, dovoljuje se 500.000 gld. prvega priplačila kakor dodatek k potrebščinam ministerstva notranjih stvari v 1871. letu (poglavje 6, naslov 7, §. 1 „delanje cest v Dolénji Avstriji“).

§. 2.

Ob iskanji poznejših doplačil je vpložiti črtež, utesnjen v mero resnične potrebe, in končni uspeh skladnih razprav, katere je o zidanji in trditvi dovoznih cest k mostu priréditi z vsemi udeleženci, kar jih je nove cestne črte.

§. 3.

Zvršiti se to postavo naroča ministroma za notranje stvari in za finance.

V Laksenburgu, dne 4. avgusta 1871.

Franz Jožef s. r.

Hohenwart s. r.

Holzgethan s. r.

100.

Razpis finančnega ministerstva od 6. avgusta 1871,

o polajšanem postopanju ob železnocestnem izvozu sladkorja, od katerega se nazaj išče povračilo davkov.

Tistim, kateri na podlogi razpisa finančnega ministerstva od 9. januarja 1860 (Drž. zak. št. 14) čez colno črto izvažajo sladkor, nazaj zahtevajo povračilo davkov, ter ga odpravljajo po železnici, mogó finančna okrajna ravnateljstva, oziroma finančni ogledniki na njih prošnjo privoliti, da uradno postopanje, katerega se je vsled 6. točke dotičnega razpisa v colnem ozemljiji držati o sladkorji, namenjenem odvozu, bodi na železnocestni oddajalni postaji, ter da odstopáje od istega razpisa točke 5., govoreče o vkladnji in zaklepu sladkorja, more se na železnocestne vozove sladkor nakladati v glavah ali hlebih brez vnénjega obvitka, in drug sladkor tudi v posodah, nepripravnih uradnemu zaklepu, ter da namesto trgovinskega zabojnega zaklepa nastopi uradni zaklep teh voz.

A ta privolitev je zvezana z naslednjimi uveti:

1. V oddajalni železnocestni postaji treba da je pripravno prostorišče in pripravna tehnična pripravljenost uradnemu postopanju sladkorskih odpošiljatev; niti ne sme nikakoršne ovire biti polnemu uradnemu nadzoru ob vkladovanji sladkorja na železnocestne vozove. O tem obojem je skrbeti odpošiljatelju.

2. Vozovi, odločeni sladkorskemu prevažanju, treba da so pripravní po polnem trdnemu zaklepu, ter da tekó brez izmène z oddajalne postaje do mejne colníje, kjer pojde sladkor čez colno črto.

3. V ist voz je smeti nakladati samo sladkor enega odpošiljatelja.

4. Če je kaki sladkorski pošiljati treba več nego enega železnocestnega voza, vpložiti je o sladkorski pošiljati vsacega voza v dvojnem spisu posebno izvozno izrecilo, v katero je tudi postaviti znamenja in številko voza.

Ako se naklada sladkor v glavah ali hlebih brez vnénjenega obvitka, treba v izvoznem izrecilu namesto števila, razpola, znamenj in številke posod ter njih teže povedati število ter celokupno kosmato in čisto težo sladkorskih hlebov.

5. Izvozno izrecilo je izročiti dohodarskemu uradu v kraji oddajalne postaje, oziroma tistemu oddelku finančne straže, v čegar uradnem okraji je oddajalna postaja.

Če ta dohodarski urad, oziroma oddelek finančne straže nij eden ter ist, v čegar stoljisti ali uradnem okraji je pošiljateljevo obrtno prostorišče, naj pošiljatelj tudi iz obrtne knjige vrstno številko, s katero se odpošilja sladkor, postavi v dotični predelek izvoznega izrecila, predno pošiljatev pride v oddajalno postajo; a ne samo ta številka, nego tudi kako-
vost in kolikost sladkorja, odmenjenega izvozu, naj se pismeno oznani tistemu oddelku finančne straže, v čegar uradnem okraji je obrtno prostorišče.

6. V točki 8 omenjenega razpisa povedana dovolitev, da je smeti sladkor pod uradnim zaklepom pustiti v colnem ozemljiji, velja samo tedaj, kadar vsa sladkorska nakladba železno-cestnega voza ostane v colnem ozemljiji.

7. Če v sami oddajalni postaji nij dohodarskega urada, oziroma oddelka finančne straže, tedaj naj pošiljatelj vozarino in potarino dohodarskim organom, kateri se sladkorsko pošiljatvijo uradno poslujejo, po veljavnem odmerilu založi v roke tistega urada, kateri se mu pové.

Holzgethan s. r.

101.

Razpis ministerstva notranjih stvari od 7. avgusta 1871,

s katerim se razglša dogovor mej Avstrijo in mej Württembergom o vzajemnem sprejemanji prvotno svojih državljanov, kolikor še ne spadajo pod óno državo.

Mej cesarsko-avstrijsko in kraljevsko-württembergsko vlado se je sklenil dogovor z ministri izrecili od 16. decembra 1870 in oziroma od 3. julija 1871, izmenjénimi v Štutgartu, prihodnje v razmerji mej Avstrijo in Württembergom držati se načela, da je vsakej teh dveh držav prvotno svoje državljané, tudi če so to državljanstvo po domače dežele postavodavstvu izgubili, vsled nasveta óne države zopet sprejemati dotle, dokler ne dobodo državljanstva óne države po njenih domačih notranjih postavah.

Hohenwart s. r.